

havde taget Italien med. Der er nemlig fornuftig foreskaldet et Tilfælde, der ret godt illustrerer, hvorledes man i andre konstitutionelle Lande behandler disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem vil vistnok erindre, at for nogen Tid siden blev en af Italiens lærdeste Statsretslærere Sbarbaro for adskillige politiske og andre Forsejler idømt $7\frac{1}{2}$ Aars Fængsel. Men efterat han var bleven idømt denne Fængselsstraf og, saavidt jeg veed, var bleven indsat for at tjene den, blev han valgt til Deputeret, idet man derigjennem vilde protestere mod hans Fængsling. Og den italienske Regjering løslod ham strax, fordi han var bleven valgt til Deputeret, skjønt den italienske Grundlovs Bestemmelser ere ganske ensartede med dem, vi have hos os, saa Rigsdagen altsaa ikke kunde kræve, at en fængslet Rigsdagsmand skulde løslades. Men man havde der saa stor Ærbødighed for den lovgivende Forsamling, at i det Dieblik, denne Mand var bleven valgt til Medlem af den, løslod man ham strax af hans Fængsel. Fra Udlandet skal det ærede Medlem saaledes ikke hente ret mange Argumenter for sin Paastand, og jeg vilde ønske, han havde holdt sig mere til Indlandet, holdt sig til vore egne Statsretslærere. Det vilde havt sin Interesse at vide, hvad de have sagt om dette Spørgsmaal. Professor Mayen har nok Intet sagt, saa han kan altsaa nu gaa, til hvilken Side det skal være. Men Hold, hvis Statsret jeg antager, at det ærede Medlem har læst, skriver: „Kun vil den allerede i Forveien (d. v. s. før Rigsdagens Samling) anklagede Rigsdagsmand ikke under Rigsdagens Samling kunne fængsles uden Thingets Samtykke.“ Jeg skal læse det op engang endnu, der staar: „Kun vil den allerede i Forveien anklagede Rigsdagsmand ikke under Rigsdagens Samling kunne fængsles uden Thingets Samtykke“. Det ærede Medlem ser altsaa, at den eneste danske Statsretslærer, der har udtalt sig om dette Spørgsmaal, har udtalt sig ganske paa samme Maade som Forretningsudvalget i sin Betænkning. Saa siger det ærede Medlem, at han ikke ser, der er stet nogen yderligere Krænkelse af Thingets Ret derved, at man har fængslet dets Formand. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at derved er foruden § 57 en anden Paragraf i Grundloven bleven tilsidefat, nemlig § 60, denne Paragraf, der siger, at Thingene selv vælge Lederne af deres Forhandlinger. Det ærede Medlem kom ind derpaa og sagde: ja, men det, at det i dette Tilfælde blev Thingets Formand, er jo Thingets egen Feil, og han indlød sig derpaa paa en Dom over Folke-

thingets Formands Optraeden i Holstebro, en Dom, som allerede har faaet sin beretigede Tilbagevisning. Han sagde, at, naar Formanden havde gjort noget saa Slemt derved, var det en Selvfølge, at Dommen maatte ramme ham. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: hvad har da Folkethingets Formand gjort i Holstebro? Der er hverken i Højesteretsdommen eller paa nogen anden Maade bevist, at Folkethingets Formand har gjort Noget som helst i Holstebro. Man har ment, at han har tænkt noget Slemt, derfor er han bleven dømt; men under hele Proceduren er der ikke bevist Noget om, at han har foretaget nogen strafværdig Handling. Det ærede Medlem sagde endvidere, at Folkethingets Formand ved denne Leilighed ikke havde viist sig som nogen „stor Mand“. Det skal jeg ikke strides med ham om, men det er jo heldigvis ikke det ærede Medlem, der skal afgjøre, hvad der er stort og smaat her i Landet, saa i saa Henseende behøve vi ikke at faae hans Attest, hverken i den ene eller den anden Retning. Men, sagde det ærede Medlem, Thinget kunde jo have undgaaet at faae sin Formand fængslet, derved at det havde undladt at vælge ham igjen. Ja, det er den gamle Historie, som Regjeringspartiet idelig siger til Vælgerne: I kunde jo have ladet være at vælge disse Rigsdagsmænd. Hvis I havde valgt Nogle, som vi syntes om, saa havde vi taget Hensyn til dem. Naar vi intet Hensyn have taget, er det Eders egen Feil, fordi I have valgt dem til Rigsdagsmænd. Nei, efter vor Grundlov er det nok Vælgerens Ret at vælge, hvem de selv synes om, og ikke dem, som Regjeringen og dens Venner just ynede. Og efter Grundloven er det Folkethingets Ret at vælge den Mand til Leder af sine Forhandlinger, som Folkethinget skjøner vil kunne gjøre det bedst under den givne Situation, og det er ikke Regjeringens eller dens Venners Sag at skjøne, om Folkethinget der har handlet rigtigt eller ei. Fra det Dieblik en Mand er valgt til Folkethingets Formand, siger jeg, det er et Indgreb i Thingets Ukraenklichkeit, et Indgreb i dets Frihed og Sikkerhed, naar man tager dets Leder og maatte senere dem, der skulle træde i hans Sted, bort midt under Rigsdagens Forhandlinger. Det ærede Medlem roste den Hensynsfuldhed, som Regjeringen havde viist overfor Folkethinget og særlig overfor dets Formand ved at lade hengaa nogle Dage, inden den satte ham fast. Han sagde, han kunde maaske have faaet Lov til at gaa længere, hvis han havde villet indgive et Andragende til Regjeringen derom. Jeg